

אִיתָא בגמרא אם בהרת קד[מה] לשער לבן טמא [אם שער לבן קדמה לבהרת טהור] ספק קובי'ה אומר טהור ומתיבתא דרקיע אומרים טמא, אמרו מאן נוכח רבה בר נחמני וכו' שאמר אני יחיד בנגעים ואמר טהור וכו' ורא' לדבר [שנאמר] לטהרו או לסמאו כו'. ולהבין ענין הפלוגתא קובי'ה ומתיבתא דרקיע, הלא אורייתא הוא רצונו וחכמתו יתברך ומסתמא אם אמר כך רצונו הוא ג"כ כך ומסתמא היה רצונו מקודם גם כן כך, ואיך היו [המתיבתא דרקיע] אומרים נגד רצונו ית'. גם להבין מפני מה הוא הפלוגתא דווקא בספק ולא בוודאי. גם להבין מהו ענין הלשון קובי'ה ומתיבתא דרקיע. אך [כדי] להבין כל זה צריך להבין [מקודם] מפני מה נעשו נסים לתנאים ואמוראים יותר מגביאים [ולא נחשב להם לאות ומופת] כי בגביאים למעלה גדולה יחשב להם מה שעשו נסים כמו משה רבינו ע"ה שקרע את הים והיה בששים רבוא [ישראל] ונכתב בתורה [הנס] לאות ולמופת, וברבי פנחס בן יאיר שאמר לגינאי נהרא חלוק מימך כו' ועשה ג"כ אותו הנס בעצמו [ולא נחשב לו לאות ולמופת כלל], וגם [להבין] באליהו כתוב בגביאים לאות ולמופת שהח' את הילד, ובתנאים דהי'ינו [ברבי שאמר לו אנטונינוס לרבי יודע אני בכם שהקטן [שבתכם] יכול לחיות את המתים,

---

אִיתָא בגמרא: נעתק מבד' 624 כה, א. והניחין בין האריחיים ניתוסף ע"פ בד' 406 מג, ב. 943 קיט, א [ובסיומו נרשם: סליק דרוש של בהרת דשנת תקיע לפי, ובנראה טעות המעתיק, וצ"ל: תקס"ט (ראה ספר המאמרים תקס"ט ע' שמא הערה 29)].

נמצא גם בבד' 98 קמב, א. 659 מב, א (חסר), 1244 ג, א [ובראשו נרשם: תורת אדמור' שנאמר בליבאוויץ. ובסיום המאמר כתב: סליק תורה של אדמור' בליבויץ שנת תקצ"ב (?). וקאי על שנת אמירתו ע"י הצ"צ].

מאמר זה הוא (אולי) הנחת כ"כ אדמור' האמצעי מהנדפס ב' הנחות הר"ם ע' קנד. ובתוס' הערות וכו' בלקוטי תורה תזריע כב, סע"ב. ונאמר עוה"ם (ככמה וכמה מאמרים) ע"י כ"כ אדמור' האמצעי [ולעת עתה לא נתברר שנת אמירתו, אבל (לכאור') הוא לפני שנת תקס"א, שאז נאמר מאמר זה בארוכה]. וע"י הצ"צ [בשנת תקצ"ב (?)] כנ"ל.

מאמר זה בארוכה (ובשינויים) — ראה ד"ה שלאח"י.

אִיתָא בגמרא: ראה בבא מציעא פו, א.

ורא' לדבר (שנאמר) לטהרו או לסמאו: בלקוטי תורה [כאן כב, רע"ג]: ונגמ' במסכת נזיר (דס"ה ע"ב) פ"י הטעם דאמר קרא [תזריע יג, טז] לטהרו או לסמאו הואיל ופתח בו הכתוב בטהרה תחלה (והובא בהר"ש פ"ד דנגעים). ועד"ז בדרך מצותיך מצות טומאת המצורע פ"ג (קב, ב). סדיה שלאח"י.

שו"ה אם — ומסתמא היה . . כן: בבד' 943: 1244 ליתא. ואולי נשמט מפני תיבות הדומות כך . . כך. אך [נכדי] להבין כל זה: ראה לקמן ע' תנו.

נסים לתנאים ואמוראים: ראה גם אור התורה תזריע כרך ב ע' תקלא. כרך ג ע' תתי. כרך ד ע' אינב.

שיר השירים כרך ב ע' תפא.

משה . . שקרע את הים והיה בששים רבוא: ראה בשלח יד, כא ואילך. בא יב, לו.

וברבי פנחס בן יאיר: ראה חולין ז, א.

באליהו כתוב בגביאים: מלכים א יז, יז-כ.

ברבי שאמר לו אנטונינוס: ראה עבודה זרה י, ב.

וכמו כן ברבה ששחט את רבי זירא והח' אותו [וכמ"כ] רבים כמוהו ולא נחשב להם לאות ולמופת. וזהו מן הנמנע לאמר שהיו צדיקים יותר [מהנביאים] כמ"ש בירה תוכית שחזרה לראשונים ולא חזרה לאחרונים, וגם בנביאים היה [צריך להיות] להם הזדככות החומר ביותר כדי להשרות עליהם השכינה. אך הענין הוא [ש]הנביאים היה להם מסירת נפש [יותר מתנאים ואמוראים] אך לא על התורה, ותנאים ואמוראים היה להם מסירת נפש [רק] על התורה, כמו ברבי עקיבא שהלך ללמוד [תורה] כ"ד שנים והיו מהלכין מישיבה לישיבה ללמוד תורה, ומחמת שהיה להם מסירת נפש [גדולה] על התורה דוקא שהוא ממקום גבוה יותר על כן לא נחשב להם לאות ולמופת כי התורה מחכמה נפקת שבה א"ס ב"ה ממש כמש[ארז"ל] משחרב בהמ"ק אין לו להקב"ה [בעולמו] אלא ארבע אמות של הלכה.

ולהבין ענין ארבע אמות [של הלכה], אך הענין שיש ב' מקיפים מקיף ומקיף למקיף, מקיף הוא [מה] שיכול לכונוס אח"כ בפנימי כמש[ארז"ל] עד ארבעין שנין [לא קאים אינש על דעתי דרבי] אבל לאחר ארבעין שנין קאים, שנמשך מאור המקיף יותר בפנימי, ומקיף למקיף הוא מה שאינו יכול לכונוס בפנימי [כלל], וזהו שורה בארבע אמות של אדם כמשארז"ל ארבע אמות של אדם קונות לו בכל מקום ובכל מקום קונה לו מקומו כמ"ש אל יצא איש ממקומו, וזהו כי משיורי המקיף נעשה היכלות ושורה גם כן על הלבושים אבל ביותר הוא שורה על ההיכלות. וזהו [ענין] אין לו להקב"ה אלא ארבע אמות של הלכה כי בזמן שבהמ"ק היה קיים היה השראת השכינה בבית קודש הקדשים שהוא ענין שנתפס בבית קדשי

ברבה ששחט את רבי זירא: מגילה ז, ב.

בירה תוכית . . ולא חזרה לאחרונים: יומא ט, ב.

בנביאים . . הזדככות החומר: ראה רמב"ם הל' יסודי התורה פ"ו.

ברבי עקיבא שהלך ללמוד: כתובות סב, סע"ב ואילך.

התורה מחכמה נפקת: נסמן לקמן ע' תסא.

משחרב בהמ"ק . . של הלכה: ראה ברכות ה, א. לקמן ע' תשלה. ד"ה ועשית שנים כרובים תקפ"א (?)

תקפ"א (?) בתורת חיים תרומה תסב, ב ואילך. אור התורה דרושים לשבת שובה כרך ו ע' בתקב.

ב' מקיפים מקיף ומקיף למקיף: ראה גם ביאורי הזהר פקודי נח, ג.

עד ארבעין שנין . . קאים: ראה עבודה זרה ה, ב. זהר (רע"א מהימנא) וארא כה, א. וראה ג"כ לקמן ע'

תתצו. לקוטי תורה אחרי כה, ד. ספר המאמרים תקס"ז ע' קנט. אור התורה בהר כרך ב ע' תרא. תבא ע'

תתשלד. קונט' דרושי חתונה תרנ"ב ע' כג. המשך תעריב ח"א ע' קנג. ע' רסו. ח"ב ע' תתסו. ח"ג ע' אישפה.

לקוטי לוי יצחק הערות לוהר בראשית ע' ב. לקוטי שיחות י"ב י"ג תמוז כרך ח ע' 337.

ומקיף . . שורה בארבע אמות של אדם: ראה אמרי בינה שער הציצית פכ"א. ד"ה אתה אחד מכ"ק אדה"א

[קהית תשכ"ה] ע' 9.

ארבע אמות של אדם: בבא מציעא י, א.

אל יצא איש ממקומו: בשלח סז, כט.

המקיף . . על הכבושים: ראה עץ חיים שער (מ"ב) דרושי אביע"ז פ"ג. וראה ג"כ ס' מאמרי אדה"ו-

פרשיות התורה ח"א ס"ע קצו ואילך. ח"ב ע' תשצה. ע' תתיב. תורת חיים בשלח רנה, ב ואילך.